

Dlouho trvající mokro bylo na konci října v r. 1940, asi od polov. srpna. Posléze obili hnilo na kemi, v panáčích a klíčil i obili neposetěné.

Dne 15. dubna 1940 k večeru vnikl požár u Dýněří v Borovinách. Horelo obytné stavení částečně z kamene a ze dřeva a dřevěná stodola. Při tom zničena menší růsoba pice a obili.

Hájení se uskutečnila ručně a motorově příkračka v Brocně.

Včera 24. III. 1940 o velikonočích v $7\frac{1}{2}$ hod. večeře bylo viditelné polární rázření v horní části oblohy. Runda koplava se posybovala k západu.

Po všechny rámy za války byly silné mravy, hodně sněhu a všechny silnice a obce kavaly až do výše $1\frac{1}{2}$ m. Obec používala pluhu na odstraňování sněhu, ale na odstranění lehkých rázření na silnicích byla nařízena pracovní povinnost, aby se silnice rozbily hlaoně pro dopravu mléka.

Dne 7. dubna 1941 byl rádejší kraj postižen vichřicí s ledovkou, která řídila s neoměrnou intenzitou celý den a v noci dostavila největší prudkosti. Na obytných a hospodář. budovách byly způsobeny škody. Mnoho lásák se střech bylo smeten.

Dřevěná stodola J. Popa Brocná 1 byla rozvalena. V sadech bylo vyvráceno a polehnutno mnoho osených stromů.

Nejdříve byly postiženy záhornaté okolní lesy. Velké části dorostlého lesa Boroviny a Šeč byly úplně zničeny, vyvráceny a zpělámány. Zničené lesy poskytovaly druhému dnu smutný obraz zpustošení a zničení dlouhoběžníků. Vichřice zahubila tři mnoho roční a lesního plactva.

Jedně během vichřic byly některé placky v Borovinách a Šeči vysazovány. Na kulturních pracovaly nejvíce školní brigády ze Solnice a v le prořízení se pokračovalo ještě po válce.

Rok 1945 - 1956.

Po 2. světové válce přibývalo osob i se zemědělsk. rodin raměst. v okolních průmyslových městech. V roce 1956 jsou raměst. měny a Brocné: v automob. remízad. v Krasinách 4 os. jíako sláli raměst., v Orlic. strojir. ve Skuhrové u. B. 2 os., v Dýněři a přísluškář. v Solnici 7 osob, ve strojir. v Lelohradě 1 os., ve Velkobrun. v Solnici 1 os., jinde 2 os. Jíako brigádnici v různém čase 8 os. ve Skuhrové u. B. a 2 os. v Solnici. V obci je pouze 1 řemeslník: Václav Peterka, kovář a podkovář. Po mnoho let pracoval sám, od r. 1956 výpravnáha syn Václav, který se učí řemeslu. V nové kovárně, vybavené některými stroji, se mu dobrě pracuje a aby využil i ražkárníkům a okoli, busení a kovárný se objeví často dlonho do noci. Několik r. po válce odkládal řízenost krejčovskou Karla Hylenku Brocná 11 a vstoupil do raměst. v automobil. městech v Krasinách. Jinak domácká výroba není.

Jest budík polík při růkou klepsydlovou slízku obyvatelstvu, i když se jedná o menší průči reduct., lesar., bruhář. a j. V prováleč. letech klesal počet zeměděl. rázřad a tak v roce 1956 bylo v obci 45 samostal. hospodář. rolníků.

Po r. 1945 ubyly tyto zemědělské rázody:

Brocná čp. 2: po tragické smrti hospodyně nastal rozvrat v rodině a hospodář.

" čp. 3: majitelka Růžena Chládková se přestěh. do Živn.

" čp. 11: Karel Hylenka po smrti manžel. přestěhl hospodář.

" čp. 24: majitelka Marie Chlává se přestěhovala do Lipovky a samot. chal. čp. 24 koupil J. Cvejn 25.

Víska čp. 4: vlastník Karel Vímr se přestěhoval do Skuh.

Od roku 1948 bylo prováděno mnoho přesídlovacích akcí a výhodných společ. hospodáření v JZD, ale protože bylo početně přicházející rovní, většinou od nezemědělců, neměly moci místní rolníky úspěchu. Ani jediný zemědělec z města, maličký i střední, neujal se soho růkou, a asi 2 různíkovi zemědělci, kteří nemají dobrý vztah k zeměděl. průči, neporušují důvěry u ostatních. A tak založení JZD bylo rok od roku oddalová-

I. Hospod. říval.
raměst. v prům.

Řemesla.

Zemědělství.

Vzlah k JZD.

Dominováním se, ře kalovení JZD v naší obci brání tradiční
bytosti na vlastním gruntu, proměně dobre zařízení v některých
hospodářk., díle zlepšená situace polníků v posledních letech,
slyk s některými círčími družstevníky působí často negativně,
konkrétně známá nerostohodnost, nedůvěra ke společné práci a
nedostatek mázorného příkladu. Meri možnosti remědělci
spíše se ujímají správy o řádném hospodaření některých
JZD a dobré výsledky se zaměřují nebo přezirají.

Statek čp. 2 v Brocné, který vlastnili manželé Václav a Růžena
Ehlovi, růstal po druhé světové hospodyně bez hospodářů a
asi v r. 1952 byl dán do povinného pachtu několika měs.
sběru v remědělci. Po několik let byla většina těchto
zeměměstských obhospodařována kolektivně, ale i v tom malém ko-
lektivu venkdy neshodly a tak od r. 1956 každý rase hospo-
daří na povinném pachtu samostatně.

V r. 1951 byly vykoupeny od větších a středních polníků tyto
remědělské stroje: 2 traktory (Zetor, Hanomag), 6 varzaři, 2
vozy na gumách a orné nář. k traktoru. Těžilo mechanické
prostředky byly vybavovány strojné traktory stanice (STS).
Je přiznáno, že odnéštěm těchto strojů byla upisována oblast
hlavoně o římských v následujících letech, když remědělci byli
odkázáni na své malebnější římské stroje, pokud je ještě měli,
protože STS v počátcích nemohla uspokojit požadavky reměděl-
ců včasnému posílení obilí.

STS (středisko v Solnicích) později při větším vybavení strojů zlep-
šila svoje služby i samostatným remědělci, i když stále bylo
na obou stranách dost nespokojnosti. Některé oblasti navinují
remědělci sami s sebou, že nemí mít dostatek a dodržování plán
prací, jindy se rozecholesti některých remědělci.

Jeslé několik r. po válce byl ve řadě obci provin. osev lnu.

Později, asi v r. 1947 nastal provinny osev cukrov. a řepky.

Povinný osev cukrovky se rovnal: v r. 1947 - 4 ha, v r.
1956 už 12 ha, řepky 2 ha. Dlouhodobě tradičně pěstování tra-
vin, na semeno se díle udržuje a pěstuje se: osik vyvýšený,
jilek škal., seka, kostřava, řeřichovník.

V letech poválečných letech pěstuje se i obilí selové na mnoho:
ječmen, oves, srdovové brambory odrůdy: Ackersenger, krasavy, kar-
men, háborky, míska a pod. Remědělci mají nejraději polované
krasavy.

Rosliny výr.

V posledních letech pěstují některí větší remědělci kukurici na
seleno, do siláří. Větším množstvím řepného chruštu a cukrovky,
řepky, kukurici a rýnovou směsí do siláří využívají se krmná
zápladna, voláště k jemu, když byla nedostatek krmiva.

osev. plochy.

pšenice or. --	41,43	hořč. na mrr.	0,30
" jar.	7,85	cukrovka	11,73
řepa or.	29,03	řepa krm.	8,97
ječmen jar.	17,11	brambory	50,16
oves s ječ.	43,58	pře. a krm.	73,85
luštěn.	1,08		
řepka or. -	1,80		
mák	0,98	úhrn	287,87 ha.

Ha. výnosy: u pšenice 24,5 q, řepa 23,5 q, ječmen 22,- q, oves 19 q.

Škůdci.

V r. 1956 můsice maková silně poškodila porosty řepy, voláště
cukrovky a tím byl snížen výnos cukrovky r 1 ha na 150 - 200 q.

živřec. výr.

Počet hospodařů kvůli ke dni 31. XII. 1956:

koni	47	kory	18
hov. dobytek	331 (dojne 178)	dubice	1289
ovce	48	husy a kach	23
prasata	510 (pras. 70)		

Chovatelem 2 plemenných koní je již mnoho let Josef Kunc,
rohovík v Brocné 16, v jehož sade je křížená dřevěná bouda pro
konce. Inseminace hov. dobytku se provádí asi od r. 1949.

Plemeno u hov. dobytku: křížená červená straka

" " prassal: české růslečkové prase.

Wilkovský u hov. dobytku snižuje tuberkulózu.

Nejčastější epidemii u prasek je obrna, u selců chřipka.

Po 2. světové válce chovají koně i menší reměděl. ráv., kde obě vše
vídec koně nemili jako čp. 31, 35, 37, Vč. 13. V r. 1956 je v obci
5 plemenných klisen. Chová se k chovu leploku a křížen.

122 Lajem o pěstování včel upozdil, roklašě u mladých ho-
podářů. V obci jsou nyní 2 chovatelé včel: Jaroslav Ell,
vyměn. v Brocné 5 a Josef Široký, rok. v Brocné 37.

Také ovocnářství se nevěnuje místním pěšcům, snad pro nedostatek pracov. sil v remědělství. Vysazuje se málo nových stromů, stromy jsou málo prořežívány. Podél se prováděl jen na alejích u silnic, jedině v sadech. Přesto bylo v posledních 2 letech hojně všechno ovoce, kromě vlas. ořechů, které měly abnormální množství v roce 1956 i plné kmrny.

Až do r. 1950 byla místní hospodba pronajata Josefu Pöckerovi, byval. psovodu ve Skuhrově u B. V letech 1951-56 měla hospodbu Myslivecká společnost ve Skuhr. u B. a od r. 1957 Myslivecká společnost a ještělic. Nově vysazena lesní kultura a buvounalý podrost v Borovinách a Žení přispěl k formování báření a pruží. Na polích u Hradčic a ke Krasinu je možno vidět stádo 15 kusů pružího. Gruci i bářanti působí škody v obili (utupané cesty a pelechy).

Ostatní koroptví se po několika roků nekonalo.

V r. 1945 bylo přiděleno místním reměděl. psovod. asi 10 Němek z Orlick. hor. Pracovaly tu asi 1 rok a v r. 1946 byly odvzaty. Pořádějí sem přišlo asi 10 maďar. cikánů, ale ti se nezavděčili a v týdnu zmizeli. Potom už v Brocné muly naměd. pracovali v remědělství kromě u Kulštejna Brocná 6, kde byla ponechána Anna Čeličová, starší osoba, důsledně raostala, nezopadala.

V r. 1951, když třídní boj se stupňoval, byli největší remědělé ornačni jako vesnické boháče (kulci). Byli to:

Karel Kulštejn, rok. v Brocné 6, vyměra 82,80 ha.

Franek. Výprava, " 8, " 18 "

Franek. Pop, " Vítek 1, " 19 "

Vesnickým boháčům byla předepsána reměd. daň o 30% výši, případně 5% o 30% výši než ostatním kulcům.

Kromě toho všichni remědělé nad 15 ha dostávali polnáv-
lásky a šálu. pouze na děti. Dostávkové říkoly byly odstup-
ňovány a nahoru povýšovány.

123 Dlouho trvající sucho 1947 sušinuto nedostatek krmiva a kalamarice byla clovařena krupobitím o říjnu 1948. V důsledku toho i suvári reměděli v následujících letech občasne pluže dodávkové říkoly a rnačná část remědělci neplužila.

Vznikaly tak dlahy na kontingenzech, nedoplátky na reměd. daní a národ. pojistění. Některým remědilem nebyla proto povolená domácí parádka výrobců. Také ve svýsové hmotné situaci objevila mafala v letech stagnace.

Zlepšení nastalo asi 1 rok po měnové reformě, asi od r. 1954, když byly povinné dodávky sníženy, a proveden průjezdu státní matriky na vyšší ceny. Zlepšení hospodář. situace umožnila remědělci opětovat i spotřební výrobky, některé měly hospodář. stroje, motocykly a lépe platil domě a národ. pojist.

Ke konci r. 1956 bylo jen několik nedoplátků daní a asi 2 stálé neplatící národ. pojistění.

Z Brocné se odstěhovala po 2. svět. válce do pohraničí:

Rodina Koblašová, rodina Františka Cily, rodina Otty Kováře. Taža rodina se později vrátila a koupila chalupu čp. 12 v Brocné od Anny Ešpandrové, asi 10. 7. 1955.

Za hranice do expanz. Německu uprchl asi v r. 1953 Stanislav Němeček, strojník z Vísky 5. Důvody k útěku nebyly snad ani politické, spíše ho lákal dobrodružný život a další příčinou byla nespokojenosť v rodině. Po delším strážení dostal se pryž jako důlník do Austrálie a občas posílal malé a sourozencům balíček s něčím tropickým a postavení známky. Stěžuje si pryž na podnebí, které je pro nás lidi těžko snesitelné.

Obec Brocná neměla dosud autobusového spojení. Asi v r. 1951 byla zavedena autobusová linka Skuhrov - Krasiny - Brocná - Dobré, hlavně pro dopravu kamennanického ruda v Skuhrově, Krasinách a Dolinci. Autobus jede sice jen 2x denně, ráno od Dobré a odpoledne zpět. Ale i tak bylo místnímu obyvatelstvu usnadněno spojení k vlaku a k jiným autobusům.

Pomírný obchod a hostinec u Leinfeldů převzala jeduola asi v r. 1951/52. Obchod i hostinec dale vedle manželé Frank. a Anto. Leinfeldovi v Brocné 23.

Přidělení pokrač.

Uprchlík za
hranice.

Doprava - spoje-

Obchod.

124 Po smrti Anny Leinfeldové obchod zanikl, ale pořeží jej opět otevřela jeduola ve Škukrově n. B. a dojedouč se 3x týdně, pořeží 2x týdně kamiskuanc jeduoly Štěpánek. Jelikož se ke však některé rboří kavilo, něco nicíly myslí, byla tato prodejna v r. 1956 uzavřena. Lidé pak nakupovali příležitostně v Kvasinách, Bilem Ujezdce, Škukrově n. B., Solnicí a jinde. Je tu soudí v r. 1956 jeden dvoučlenný podnik - pokostnický vedoucí František Leinfeld.

Více na dordávku a na volný trh přijímá František Leinfeld s dcerou Libušou, každý už významně.

Místní žádostna - Kampelička byla převedena 1/1.1953 do soustavy Státní spořitelny a má název: Státní spořitelna v Rychnově n. Ku. - jedualekství v Brocně. Hlavním úkolem je sběr úspor. Jedualekství proplácí kříž všechny remeďelské produkty kromě vajec. Uvěr poskytuje Ústředna v Rychnově n. Ku. Obvod působnosti: obec Brocna, Sviná Dvůr, Sviná kromě Brochova a některých částí Beranice.

čiček: Jaroslav Kurnásek, duchod. Brocna 8.

poklad. Václav Daněček, rolník v Brocni 42

máhrad. Jaromír Nosák, " " 44.

Úřadovana je ve škole a vyučuje se ve středu od 19-22 hod. a v neděli od 9-11 hod. Nájemné a úřadovaný 160,- Kčs ročně a příplatek za světo 40,- Kčs ročně platí STSP v Rychn. n. Ku. národnímu výboru v Brocni.

Měnová reforma, provedená ke konci května 1953, překvapila především strádaly, kteří větší částky skladali doma do knuhliků a vyměna hlasnosti byla 1: 50.

I vedeří obci bylo několik malých a středních rolníků, kteří měnili částky nad 100.000 Kčs. Byli i některí, kteří podlehli všeobecné šuškanosti, peníze si před měnovou reformou vyrobili a bud' nicého nekoupili a i když koupili, nicého nezbalili.

Nesplnily se kříž různé předpovědi, že po měnové reformě nebudé maslo, maso a jiné. Na maslo a maso byly sice potom fronty, ale asi za rok se situace postupně zlepšovala a tak ani tyto předpovědi nevyšly.

125

Před měnovou reformou 31. V. 1953 bylo u vedeřího jedualekství celkem	- - - - -	1,591.462	vkladů	Peníříkovi.
Připočteno při měnové ref. 1. VI. 1953	-	185.016	"	
Stav vkladů ke dni	31. VIII. 1953	-	218.908	"
" "	31. XII. 1954	-	313.484	"
" "	31. XII. 1955	-	401.763	"
" "	31. XII. 1956	-	554.810	"

Předpováděný sběr úspor za r. 1956 byl splněn na 207%.

V r. 1954 byly zavedeny Výchomi vkladní knížky (VK), o které je stále větší zájem. Ke dni 31. VIII. 1956 bylo u jedualekství v Brocni 67 knížek VK na částku 109.139,- Kčs.

Hospodářské poměry našeho obvodu se v posledních letech znásilněly zlepšily, jak je vidět z proplacených částek za dodané remeďelské produkty. V r. 1956 bylo proplaceno: za dobytek, mléko, cukrov. (obilí, bramb., brus. a řepka částeč.) celkem částka 1.583.128,- Kčs.

V posledních dnech 2. svět. války tvoril se první národní výbor.

Předsedou je František Poplze, rolník ve Vísce 1, bývalý starosta do října 1941. Za členy tohoto národního výboru přiblížení Mst. Vaniček, František Horák, Jos. Hynek, Karel Konkola a pořeží Jos. Drašner.

Za KSC Karel Hylenka, Karel Václav Víška, Václav Vášátko a Rudolf Čejka Broc. 27. A tak tento národní výbor se skládal z osob, které byly členy bývalého nastupitelstva a pak z osob, které se dosud veřejněho života neúčastnily. Ze složení tohoto národního výboru je patrné, že vedení obce se přesunulo na množství rolníků a dělníků a že kapitalistický duch bývalého obce nastupitelstva se tu střídá s novou dobou. Prakticky měří členy tohoto NV nebylo využití důvěry a některí byli členy jen formálně, nemohla bytě činnost tohoto pracujícího NV zcela úspěšná, jak je patrné z obsahem voleb NV, když zaujímají finanč., finanč., kulturn. a bezpečnostní oddíly byl soustředěn jen na 1 člena - Karel Hylenka Broc. 11. Odpor remeďelský vedl Karel Konkola, roč. Brocna 40.

V létě 1950, když křídni boj se stupňoval, došlo ke změně NV. Na malém číselní číselníkům byl zvolen předseda NV František Nosák, malozem. v Brocni 13, který byl nespokojen s dosavadním

II. Policie a voj. výb.
správa obce.

Změna NV.

126
František Nosek byl vyhledán na předs. NV kříž proto, aby propragoval rezoluci JTD. Velšina členů NV byla kříž vyměněna o schiři u Leufeldu, která by se neměla změnit v obecnou.

Do ředitelství obecného zvolen: Jos. Drašner. Po jeho smrti R. Hlaváček.

" finanč. " " : František Pop. Věk. 13, později byl A. Moravec.

" kulturn. " " : Josef Cejka, rok. Brocná 35.

Praktický všeck František Nosek nestal se předsedou křížu většiny obyvatelstva a sprolupnice členů NV byla neplatná, nemohla být činnost ani takto NV plněna, i když se tu vystřídali různí krajemoci a instruktori. Nicméně tento NV neprispěl ke zvlečení obce, ačkoliv nevyčerpané korporativní časy byly každoročně propovedány. Předseda František Nosek neplnil kříž předpoklad o rezoluci JTD.

v. Volby do NV byly konány dle nového rámcova v květnu 1954. Sestavení kandidátky listiny pro volbu NV bylo občanské, protože mladší a schopní lidé odmítali přijmout členství v NV. Po delším přesvědčování a po předběrném nejednání hlasování byla sestavena kandidátky volbní listina členů NV: Místní mimoř. výbor v Brocné má 9 členů a byli zvoleni:

do rady MNV: František Pop., rok. Věk 13, předs.

" " : František Durbaba, děl. Broc. 27, krajem.

" " : Josef Cejka, rok " 35

Další zvolení: Karel Koukola, Rud. Hlaváček, V. Daniček, František Gerner, Mat. Brnáčková a Jan. Váňková Borov. 1.

Copavé v historii obce jsou v obci správě rozloženy řady.

Skoro každoročně se konaly veřejné hovory s občanstvem. Obsahem měla být reprezentační činnosti NV za minulý rok, plnění dozvědky, plán činnosti na příští rok.

Na prvníku mělo o ně občanstvo rájem, budil se i závazným programem. Později rájem ochaboval, hovory nebyly řádně připraveny, nicméně neprohlásily a proto už čas občanstva rok od roku klecal, ale kříž proto, že se ředitelství vyhýbal diskusím o rezoluci JTD křížu.

127
jaro v r. 1945 nastalo brzy, ráhy se selo, ale byl nedostatek provaků, protože nebohatého před křížem Němci odbrali některé koně. Některí ředitelství měli využití koně a 1 volej od vystříhaných psem Němců. Koně i všecky byly všecky v ubohém stavu.

První skupina německých vystříhaných přijela sem asi v srpnu 1945, většinou Češi z kraje Opole ve Slezsku, s nimiž se měli lidé dobře provinovat. Po této skupině přijela sem 21. III. 1945 druhá skupina němců. Hostil a byla dost občasně unesena a mistří ředitelství. V této skupině byli sami zarytí Němci, kteří ježíši vedoucí, invalida a kříž války, který do poslední chvíle doufal ve vlivnosti hitlerismu. Tato skupina odjela ve čtvrtek ráno, 10. IV. 1945 ke Škuhravu u Bílé a někde se asi potkala s poslupující sem Rudou armádou.

Proleční dny v dubnu 1945 prožívala obec v neuvěřitelném výročí a netopříjemném očekávání skončení války, protiž že poslední odpor fašistů. Konec byl na všech frontách drsný. Vojáci hitlerovci. Německa byla každém dívce jasna, ale fašistů. Krvavost a ztráta v prostředních dnech mohla upisovat leckdy škody na majetku a ubídat životy.

V dnech 30. IV. a 1. V. jsou městysy vyměňovány něm. premiéry. Dne 3. a 4. V. jsou sluhovány a odstranovány němec. obrazy, firmy a výklásky.

V sobotu ráno 5. V. 1945 až po 9. hod. dopoledne po nějaké telefonické správě o kapitulaci Německa jsou městysy říky a vyměňovány čsl. vlajky. Tvoří se kloučky rokujících obyvatel, ale radost nad skončením války není prozářena nadšením, ale je se očekávalo, jako by se lidé dvojili ještě 6 týden po porobou a báli se zdrženlivé hlavy vstříč novému životu v osvobozené vlasti. V sobotu odpoledne, v neděli a pak až do středy 9. V. 1945 rozmírá i sem ohlas revoluce v Praze a na jiných místech.

Menší ozbrojený poslední, německý oddíl přišel ještě v neděli dne 6. V. 1945 k večeru do Brocné od Živouně a nutil občany k sejmuli čsl. vlajek. Někde lidé uposlechli, u Výrovu Němci marnili na odpor, ale k řádnému incidentu nedošlo, protože tu nebylo zbrani a konečně Hitler už byl "kapul".

127
I. Pol. a věř. řív.
Poslední dny fašis.

128

Nevši lidé očekávali, když přes Brocnou, když měli při silnici, projíždět nějaké sovětské vojenské silnary. Ve čtvrtek 10. 7. 1945 až po 9. hod. dopoledne ovšem se rachot od Hrušlice a v první chvíli byla domnívka, že se blíží Němci. Ale v krátkém čase předtím oddíly Rudé armády vjížděly do vsi. Většina obyvatel se shromáždila na silnici rybníka pod rokycajícími kaštany a vitala vlivem Rudé armády. Malokde se počátku dne vzdálil obec. Rudá armáda projížděla celou silnici, někde i pěšky. Sovětskí vojaci i vojáčky, riz. národ. a zbraní, mladí i starí, různého věku. Projíždely vozny a karavy všech typů, ruské vojáky, dříka různých věků, ruskobovaci vozny, smečky psi na dlouhých lycích, malá hřívata na vorech, houfy pěkných koní a jatečného dobytka. Měly s nimi auta, motory, kola, vojaci na koních a pěši. Některé oddíly hledaly další k Bílému výjezdu, ale většina se vrátila ve dvorech, sadech, loukách i polech, bokem Brocná s okolím byla v těch dnech jediný vojenský sbor.

V každém skavení měli několik hostů, pokud mělo stačilo, vojaci spali i ve stodolách a kuchyních, až semědilec měl obaou, aby nikde nevypadl ohněm od kovoucí, protože armáda měla dost kabín, hlavně lissovinho a našim lidem dala ochutnat.

Připomínám je, že vojaci sháněli nějakou plálenici (boralku) a radomíci plálenky (jima nebyla) vyměňovali kola, látky a jiné věci. Při tom bylo možno vyměnit i koně, ale řebečké to bylo lehkavé, nikdo ho neudělal. Projíždely skáv koní se později doplnoval nákupem koní od čsl. vojenské správy.

Dosud naši lidé vzpomínají, jak je sovětský důstojníci často vali ruskou vodkou, ale ta byla moc silná.

Sovětské oddíly projížděly Brocnou ještě 11. a 12. 7. 1945, některé oddíly se pak vracely. Prudký kopce od Hrušlice k Brocné si vyžádal 1 oběť, 1 sovětský voják se tu zabil a pochován byl na hřbitově ve Skuhrově u Běl.

Po válce tu vznikla místní organizace Komun. str. čsl.

Větší část semědilec obyvatel byla organizována ve str. lidové, menší část ve str. socialist. a pos. demokr. Vedoucí úloha strany KSČ se v Brocně celkem málo projevovala, aspoň v prvních

129

letech po válce, jak patrné při volbách do poslanecké sněmovny v r. 1946, kdy strana lidová obdržela největší počet hlasů. Události, které se odehrávaly v srpnu 1948 a měly rozhodující vliv na zřízení státu a politický vývoj v republice, neměly v současné době vlivu občanů u větší části semědilec obyvatelstva naší obce, jako by lidé nedomyšleli důsledků těchto politických změn, které se projevily i u našich poslanců.

Také v Brocně byl ustaven v r. 1948 Akční výbor národn. fronty (AVNF), který, pokud mi je známo, fungoval jen formálně a bylo málo lidí ochotných přijmout funkci předsedy Akčního výboru.

Proto se v této funkci vystřídalo v několika letech více předsedů: Rud. Čejka Brocná 27, Jos. Lukavský Víska 11, Václ. Vášálek Br. 33, Josef Durbaba Brocná 21 a Karel Kovář Brocná 29. Členové Akčního výboru už ani nejsou známi.

V r. 1948 byla rade ustavena Odbočka Svazu českoslov. sovět. přátelství (SCSP), která měla být 35 členů, které aspoň jedně plnili příspěvky. Činnost Odbočky nevykazovala sice akce s větší účastí občanstva, ale přece byly konány pravidelné členské schůze. Administrativu vedl až do r. 1951 Jaroslav Šimášek, před. uč., pak byla asi 1 rok jednatelkou Aneta Nováková, v letech 1952-53 př. uč. Anton. Moravec a po jeho odchodu Odbočka zanikala.

Československý svaz mládeži (ČSM) nebyl v obci založen. Zdejší mládež nemá k vlastní škodě pochopení pro takovou činnost, která by však mládeži posloužila jako připrava k pozdější veřejné činnosti i ke společným režimům, které by v poslední době upozdňují, ačkoliv se jich povídá málo.

Výbor řén při MNV byl ustaven asi v r. 1952 až pravděpodobně v roce 1954. Ve výboru řén byly: Anna Karásková Brocná 8, Bořena Peterková Brocná 28, Mar. Hručířová Brocná 41, Milosl. Durbabová Brocná 27, Emilie Nosková Brocná 13. Několikrát se včasnosti scházely v Rychnově u Ku., ale pak ten několik přenechávaly jen Anně Karáskové. Lásku chybou bylo, že výbor řén byl v místní provážování neorganizací politick. Byly tu však iko by nepolitické a výbor řén při lepším pochopení mohl pomáhat při rozběhu obce, místním voličům, kulturně i při režimových.

Oblastní rada
1948

Akční výbor národn.
fronty

Místní organ.
SCSP

Svaz mládeži
ČSM

Výbor řén při
MNV

v. Vr. 1949 byl zvolen velitelem has. sboru Václav Dřaniček, rok. v Brocně 42. Dne 18. III. 1951 dostal sbor nové pojmenování: Místní jednota čsl. svazu hasičstva v Brocně a dne 18. XII. 1956 další změna firmy: Místní jednota požární ochrany v Brocně (PO). Vr. 1956 je 24 činných členů.

Místní jednota má 15 smaromodrých stejnokrojů (látky předlož.), dlele od války bylo opraveno 5 dílů hadic a samar. formy. To je velmi málo. Stromě činnosti při požárech vřeje říčové blid, provádě prohlídky kopenců a komínů s nevýhým následkem. Požární ochrany byly přiškrábeny mladší členové, ale nebezpečí, že by do činnosti byl onesen nový duch a elan, jak by se od mladých očekávalo, a nikdy jsem vykonávány liknavce bez většího rájmu.

Dne 14. I. 1953 se rozhodla PO s Josefem Dražborem, rok. v Brocně 22, který měl málo svobodné malování ještě v mladém věku. Jmenovaný byl členem hasičstva 18 let a v posledních letech měl funkci jednatelé.

Dne 16. VI. 1956 vyprosila PO na poslední cestě Josefa Dražbába, malence v Brocně 31, který byl členem hasičstva 26 let a při vysokém stavu a dložkohraječí charakterističce mohl byt překladem mladým členům PO při plnění povinností.

Čest a památku oběma zemřelým!

K určitým jevům naši vlastní a světové politiky naučímoji jednotlivé vrstvy občanstva německé stanovisko. Některí podle hrají všechny říšskandě i správám se nahoru. Mnosi si mylně vykládají projekty i našich státníků, jako řečka projev presid. Ant. Žápoloskeho o JZD ve Štětí a jinde, jako by se ujistilo od socializace vesnice. Diskutuje se i o národn. komunismu v Jugoslavii. Světové události r. 1956 budily i v naší obci ohlas: odsouzení kultu osobnosti ve všech reálnich sozialis. hábora - i u některých členů strany KSC byl myšlenkový smutek. K tomu kaučně přispěly události v Poloku, kontrarevoluce v Maďarsku a současná agrese na Egypt. Renesanční začátek Německa budi' obavy u všech všestr. obyvatel. I do naší vesnice nadejde takové události a všechny

Vr. 1946 vystavěl Jos. Šule, rok. v Brocně 26, chlévy a r. 1948 čásl domov.

III. Výstavba obec.

Vr. 1947 přestavěl Rud. Hlaváček domovní stavbu čp. 7.

Vr. 1948 František Výprava Broc. 8 stodolu a sýpku a v r. 1948 vystavěl Josef Kunc Brocná 16 novou stodolu.

Vr. 1948 Václav Peterka Brocná 28 novou kovárnu.

Vr. 1955 dal Josef Cugn Brocná 25 nový kryt na domov. a chlév. Na škole čásl střechy, které byla ještě pokryta původní břidlicí, byla pokryta betonitem. Dále byly opraveny všechny nové žlaby a malena venkovní okna. Třída byla vybavena novým nábytkem, hubalem a kamny.

Před školou byl rekonstruován nový železný plot na betonové podstavice, na které pracovalo kromě 2 sedmiček asi 26 dobrovolných brigádníků z místní obce.

Osada Žákovská nebyla dosud zapojena na elektr. sít. čp. 31, 32, 33 měla jen větrníky, pomocí nichž si sami vyráběli slabý proud na světlo. K pohonu používali benzínových motorů. Na jaře 1956 byla sem vystavěna elektrická linka z Ještědic a tak i osada Žákovská byla zapojena na sít 30. VI. 1956.

Neobydlená stavba jsou: čp. 3 Brocná: majitelka Růžena Hlaváčková - řečeno - Švorecová bydlí ve Štramberku. Neobydlená stav.

Elektrizace os.
Žákovské.

čp. 4 Víska: majitel Karel Vímer, bydlí ve Štukrové n. B.

" 12 Víska: " František Knapek bydlí ve Štramberku.

čp. 9 v Brocné - majitel František Nosek Brocná 13 - bylo kralí už díky ke rekonstrukci, protorce se rozprodalo. Tato chalupa byla konečně rekonstruována v r. 1956 a slavnostní místo se soudem koupil soused Jaroslav Burkel, rok. v Brocně 10.

Vr. 1949 vystavěla opořenská mlékárna sběru mléka proti hostu u Lenfeldů. V blízkosti byla vykopána studnička. Ve sběrné krájení barev, ve kterém se mléko chladí a přímo se čerpá do cisterny.

Sběracím mlékem byl až do voleb 1954 František Nosek Brocná 13, potom kratší čas Václav Ehl, díkod. Brocná 2 a v posledním čase Karel Koučka, člen NV, rok. v Brocně 40.

Vr. 1955 předala Státní sporitelna v Rychnově n. Ku. do majetku NV v Brocně skladiské s dobytí vahou, které postavila bývalá Kampelička. Užívá se ho pro umělá hnojiva a krmiva.

Sběrna mléka.

Skladiské.

V letech letech se díle rozšiřuje bytová kultura lepší upravou obydlí, nákupem nábytku a jiného domácího nářízení jako elektrických sporáčků.

Bydlení v naší obci je možno říci celkem dobré. jsou ještě několik chalup s 1 místností s malými okénky, ale nemá jich už mnoho. Ve 3 chalupách není elektrické osvětlení.

Nových obytných domů nepřibylo. Několik chalup není obydlen. Počet obyvatelstva stále klesá. Vr 1930 bylo 260 obyv., na konci r. 1956 jen 185 obyv. Příčina: několik rodin po z. svět. válce se odstěhovalo do pokrajičí a jinam, díle církelek článků a málo početné rodiny.

Vr. 1948 byla zřízena společná prádelna upravena 1 místnost. v obci chalupě čp. 19 vedle školy. Ministerstvo reměství darovalo obci na základě plnění dodávek práčky různé. Počín a odstředivku. Na průčalku byla prádelna v časlem provozu, protože ji využívalo 18 hospodyn. Praktik od roku výjemu ubývalo, protože si hospodyně opatřovaly vlastní práčky a tak na konci r. 1956 používá prádelny asi 6 řen a práčka není plně využita. Zřízení v prádelně bylo postupně doplněno vanou a kolmem na využití prádla. Voda sem kavedena není a to je klesání divosud, že výjemu ubýlo.

Poptávkou za 1 kw do měnové reformy v r. 1953 - - 20 Kčs, od měnové reformy 4 Kčs. Prádelnu má od průčalku na starosti Anna Karavasková.

Konci r. 1956 je v obci: 8 osobních aut (v r. 1956 přibylo 5 osob. aut), 37 motocyklu, asi 10 elektric. sporáčků, 34 vlast. práček, 50 rozhlasových přijímačů, 2 televizory (1 soukromý u farost. Žabokreckého v Žákouši čp. 32 a 1 televizor veřejný ve škole).

Obec Brocná spadá do rodičovského obvodu Solnice (Dr. Soukup a sr. Perina), veterinář Dr. Daňška. Její mnoho let nebylo epidemického onemocnění u obyvatelstva kromě u dětí: sporáčky a přívornice. Malý s malými dětmi jde do poradny v Šilné Ujezdě a kde je doma míst. soš. social. právonice. Dobrou službu vykonávají sanit. vozy z Rychn. Nejslavnější občan

Počet dětí v rodinách klesá a to je neridový a poválečný rjev. Přibývají rodin s 1 nebo s 2 dětmi. Materně je o děti daleko lépe postříkaná než před lety. Jsou dobře oblečeny, dobře všiveny, někde si až vybírají v jidle, mají krásné kváčky, v rámcích všude stromeček a dárky. Jež vše malém onemocnění dítě je volnou likavou, a rodice se často berudivodně lekají o své dítě. Hlavní tomu je po stráni výchovné. Z některých dětí jsou vychovávání sobci, kteří jsou berohlední k druhým a nebudou si věřit ani rodici. Meri dětmi ubývá smyslu pro porádek, řetnosť a stdu k starým lidem. Takové poválečné rjevy pronikají i do našich reměstníckých vesnic jako je Brocná a nad tím je skutečně třeba se zamyslit a hledat cesty k napravě.

Počet řačka na zdejší řídící škole klesl v pováleč. letech pod 15. Děti 6. - 8. postupně poč. navštěvují osmiletku ve Škuhravé n. B., některí v Solnicí.

Janosl. Karásek, který byl na zdejší škole od r. 1919 - 1922 jako učitel a od r. 1922 - 1950 jako správce školy, byl o příručních r. 1950 přeložen na školu v Želčicích a od 1. ř. 1951 převeden do duchodu. Na jeho místo v Brocné přeložen Augustin Mařejka z Líčna (rodák z Lukavice) a ten byl v Brocné 8 let a o příručních 1952 odešel do výslužby.

Ve škol. r. 1952 - 53, 1953 - 54 byl na zdejší škole Antonín Moravec, který sem byl přeložen ze Želčic n. Orl. Náhlá smrt jeho manželky na jaře 1954 poništěla na něj tak, že se vrátil školní služby a jak rapsal ve školní kronice, uposlechl výzvy všechny a přešel do reměství, snad byl říč. v JZD. Toho neprováděněho rozhodnutí poručení liboval a nese se vratil do školní služby. Ve škol. r. 1954 - 55, 1955 - 56 byla na škole Miroslava Šlabalova ze Solnice, před tím byla v Želčicích.

Byla to velmi energetická učitelka, kavedla káren řačka, měla těžké složnosti ve vyučování.

Od 1. ř. 1956 je ředitelkou Jarmila Šuglová z Tymště n. Orl. její manžel pan Šugl dojíždí jako učitel na míst. školu ve Škuhr. n. B.

Olyja Burketová a Anež. Kovářová na social. v Rychn., Mgr. Širok.

IV. Hmot. urovn. ob.
Příč. o děti.

V. Kultuv. poměry
škola.

Učitelstvo.

Mládež na vys.
škob.

Karel Kovář na průmysl. škole v Dobrušce a Josef Durbábek na reměstn. technické škole v Ronovici.

Přízemní rezervní třída ve škole je postupně zavírána jako kulturní jirba. Jsou tu též i skilné s kuchyňmi veřejnou kuchyní. Osvětová beseda ve Skuhrově u. B. a v Lohuči ráde předvídala filmy. O vínočích 1956 pořádala ráde místní škola vianoční besidku s recitacemi, spěvy a mazilky dědy Muáre.

V této místnosti je umístěn i Televizor pro společný poslech. Televizor byl opančen na jaře r. 1956 s montáží za 2.820,- Kčs. Víkend: pořadatelky plesu 1.000,- Kčs, a výměrkou mléka 10,- Kčs. Při slavnosti anten a přívodu elektric proudu pronášeli: Jos. Bohdal, František Durbábek, František Výrava a jiní.

Přístroj obsluhuje Anna Karásková, která se stará i o uklid a vyklápení. Ustupně je dobrovolně: dospělí 50 h, děti 25 h, aby bylo na poplatky a případnou opravu.

Od 17. IV. - 31. XII. 1956 se tak vybralo na ustup. 634,- Kčs.

Lidé si svykli na televizi jako na kino a v rámci bylo učastí až 30 osob.

Knižní materiál je doplnován a v posledních letech přibyla čtenáři i využijek.

Kuchyně měla v r. 1954 - 637 svar., 28 člen., 662 výpr. v.

" 1955 667 " , 23 " , 574 "

" 1956 692 " , 28 " 565 "

Kuchyně obsahuje nový soubor všech jíroškov. spisů a mnoho cenných kuch. spisůval. čes., rus. i jiných. Kuchy jsou využívány bez poplatků každou neděli po celý rok. Kuchyníkem je Jaroslav Kanašek, duchodce v Brocně. Novodobá socialistická literatura je dosud čtenáři opomíjena.

Společenský říval v této době upadal. Po menovce reformy r. 1953 přestala i kva v karty, které byly dříve oblíbeny, ale byly příčinou mnoha nepříjemností v některých rodinách.

Taneční soubavy jsou slabě navštěvované a proto jich je méně. Pouhá tanec. soubava po několik r. nebyla, sál u Leupolda byl nabíran pro dodáv. obili. Více jsou navštěvov. kina ve Skuhř. a

Sport pěstují především děti. Jirčíkům děti jen má kole, na brouškach a lyžích. Dospijující mládež jen někdy v létě si zahráje kojenou na návsi. Dospijující mládež více vábí motorismus a účastní se motorových sádrových a sportů jako diráci. Motorový sádrový se konal též přes Brocnou k květnu 1956. Mládež též rázi v sárce a sportce.

Obyvatelstvo místní obce je většinou nábož. řím. katol., několik osob je u cirkve čsl., a občan bez vyznání. Vliv cirkve na dospělé i na děti upada. Některí děti nechodi na hodiny nábož. ve škole. Navštěva kostela rok od roku slabne, nejen pro příslušníky v hospodářství, ale lidé nechávají boho proslébou jako před časy. I přísluš. cirkve řím. kat. měli pokřeb říchem jako: Anton. Anděl, Božena Hylecková, Anežka Čejnová Brocná 27.

Nu postup a podobné dnu už osoba kdo myslí.

Jeden starší občan navštěvuje pravidelně v sobotu nábožnost adventistů v Lohuči a k tomu kloubá v bibli, v různém proroctví a oddává se nábožens. blouznění.

Vysší řívalní učovení a mimořádnost obyvatelstva je patrná a lepě vybavených kuchyní a pokojů. Je možností si reměstníků využívat vlastní přídelny a koupelny.

Tradiční lidové slavnosti a svátky upadají v zapomenutí. Neplatí se tu konec masopustu, na oslavky byla jen sváteční oběd a koblihy, přesnky už vymizely, obřinky se jen občas slaví obyčejnou kameční klobavou. Dosud se udrželo společné draví perní (dravčky), ale bez starého poučka a růz. svátků.

Povídavostí mezi lidmi ubývá, ale rabytky proče se dosud objevují, hlavně mezi staršími ženami. Jsou ještě pověry, maminek při malých dětech, při chovu dobytka, povídavost, maslavajících matk a dospijujících dívek.

Zivotospráva se obráží ve vysoké spotřebě masa, které se při domácích poráž. více raviáři do sklenic než jedí. Zavádějí se hodně ovoc do sklenic, dělají se malin. a rybík. šťáva nebo marmeláda, někde se srdáček kakav nebo čaj. Tradič. oblíbeným jídlem zůstávají chlupaté knedlíky (re sbruk. sýr. bramb. a bramborové placič. (kramfleky) a brambor. kremcoch.

Dne 13. října 1949 k večeru vypukl veliký požár stodoly Václ. Kulštejna, pol. v Brocné čp. 6. Požár vznikl při mlečení asi jízdkou z vysukové žeravky, která se dostala na patro do slámy a ve chvíli byla celá stodola v plamenech, takže nebylo už možno zachránit nedávno novou mláďátku Františka Výfravy, některé stroje a motory. Při tom shořela celá sroda i část vymáčeného obilí. Byla zpustošena škoda přes půl mil. Kč a výsahem nové stodoly a nedostatkem krmení a slámy byla hospodářská situace tohoto statku zhoršena po několik dalších let.

Bylo se muselo hasicí sboru z celého okolí, protože ohně byl daleko vzdálený a tak se podařilo ohně lokalizovat, že nebylo pořád zachvaceno domovní stavení s chlévy a výměnek. Motorisovanou brocenskou sbírkacíkou byla ohniška požáru hasena po několik dní, takže byl obecní rybník vycapán.

Dne 27. srpna 1949 až 10,30 h večer shořel veliký stoh slámy až 150 q, který stál po levé straně cesty Brocná - Svinnd a plabil parom Noskovi, pol. v Brocné 41. Ohně byl veliký a na kopce v blízkosti noční osvětlení celé okolí. K požáru se sjely hasicí sbory s motor. sbírkací z Dobré, Skalky, Hrásy, Krasice, Ještělice, Solnice a Svinné, ale nebylo možno hasít kvůli nedostatku vody. Ustupk požáru se nevysáčel, ale musel být ualožen.

V první polovině r. 1947, když se hospodářská situace tak zlepšovala, že byl uvolněn prudý mounky a chleba, nachalo dlouhotrvající suchu, které způsobilo veliké škody i ve vzdálení obci, klesající nedostatek krmení a slámy. Tato katastrofa se projevila u všech remědél. závodů v dalších letech. Byl velký nedostatek vody pro dobytek a voda se denně přivázel a některých klobouků v potoku u Borovin, ze studánky v Anděšově louce a Roudnému a odjinud. Mnozí remědělci z místní obce si opatřovali krmivo v Ústíci. horách při hranicích Českos. a Polska.

V neděli odpoledne 25. VI. 1948, když člení občané byli na pouli ve Skuhrově u B., sneslo se na zdejší obec krapotili, kteří proslíklo nejvíce polnosti k ještědicím a na Dělnicích a kničilo urodou na 30% až 80%. Jelikož k večeru, když se lidé vrátili z pouli, ležely někde kroupy. Škoda byla několikrát oshadována a o

U. Ríčné,
mokro 1952.

Nejhorší lidi ve vsi nepamatují tak mokrého podzimu jako v r. 1952. Podzimní deště se už velmi občasné konaly a protože deště trvaly díale v listopadu, brambory a řepa se vybíraly v rozbahnění půdě, do níž lidé, koně, voz a vypravované hlboko zapadaly. Ve sněhové pláštěnici se dobývala cukrovka a krmná řepa. Poslední brambory se vybíraly na začátku prosince, když už nastaly mrazí mrázky. Je připravení, že mnoho brambor obalených bahmem zůstalo v zemi. Jinak by byla sroda dobrá.

V tomto krátkém čase po několik dní pomáhalo na bramborách počátná vojenská brigáda. O vojáci bylo nutno poznamenat, že se přičinovali, ale při krátkém dni a v rozbahnění půdě šlo jen o pomoc. Drobní remědělci vykopávali brambory ručně kopáním. Podzimní orba se pak konala během zimy a na jaře r. 1953.

Rok 1956 ročal vlnkou a leplým počasím, které trvalo ber mrazenou a sníh do konce ledna 1956, takže se řídilo, že už zima nebude. Počátkem února 1956 nastaly tuhé mrázky, které se rychle stupňovaly a trvaly nepřetržitě do března 1956.

Nejnižší teplota ráno naměřená byla -32° . Také sníh se spadol ještě hodně. Abnormálně a dlouho trvající mrázky byly způsobeny škodami na domác. vodovodech a kanále na stromech. Všechny starší ořechy zmrzly a jen málo vyrážaly podél vět, některé povrábyly úplně.

Jaro v r. 1956 bylo chladné, vegetace opozdněná a proto i když račaly později. Většina části brambor byla vybrána ze suchého a velmi leplého počasí. Množství cukrovky potom zůstala, dne 31. X. 1956 byl mráz -15° , ale i ta byla později vybrána, takže ve vzdálení obci zůstaly na poli ani brambory ani řepa. Mrázky způsobily škodu na přízemkách, které byly desetem a sněhem překryty a zemi a pak přimrzały. Tím vznikla zbraň na krmení.

Ve statku Josefa Popa, pol. ve Vísce 1, vypranohla na bramborách školní brigáda ze Solnice.

U. Ríčné,
počasí 1956.